

Nr 163.

Ankom till riksdagens kansli den 30 maj 1919 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om höjning av livräntor, utgående enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren av herr *O. W. Lövgren* i Nyborg väckt motion, nr 67, vilken hänvisats till förberedande behandling av statsutskottet, har hemställts,

1) att riksdagen måtte besluta att höja alla de pensioner, som utgå av statsmedel enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete av den 5 juli 1901, till samma belopp, som skulle ha utgått enligt lagen av den 17 juni 1916, samt

2) att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning om, huruvida och på vad sätt en förhöjning kan ske av pensionerna åt alla dem, som genom enskilda företag erhålla pension enligt samma lag.

Beträffande de skäl, motionären anfört till stöd för sin framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

På sätt av motionären erinras, godkände 1918 års lagtima riksdag allmänna grunder angående förhöjning av sådana av statsmedel utgående livräntor, vilka tillerkänts enligt bestämmelserna i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete. I en i ämnet avlåten proposition hade nämligen Kungl. Maj:t till samma års riksdag framlagt förslag, innebärande en höjning med 50 procent av jämlikt berörda lag utgående livräntor eller understöd, varjämte i en i ämnet väckt motion yrkats på en förhöjning med 100 procent av nämnda ersättningar. Riksdagen sade sig, på sätt framgår av dess skrivelse nr 243, vid prövning av de föreliggande förslagen hava funnit starka

skäl tala för, att ifrågavarande livräntor och understöd måtte kunna beviljas till högre belopp än vad Kungl. Maj:t ifrågasatt. Med hänsyn till den varsamhet, riksdagen ansåge böra iakttagas å statens samtliga utgiftsområden, hade riksdagen emellertid icke funnit sig kunna besluta en så avsevärd ökning av desamma, som den av motionären föreslagna, utan hade riksdagen ansett försiktigheten bjuda, att ökningen fastställdes till 75 procent av nu enligt nämnda lag utgående belopp. Vid bifall härtill skulle den, som tillerkänts livränta eller understöd, då olycksfall medfört för framtiden bestående förlust av arbetsförmågan, utfå ett belopp av 525 kronor för år, och skulle änka och barn efter arbetare, som genom olycksfall i statens tjänst ljugit döden, tillförsäkras en årlig livränta å respektive 210 och 105 kronor.

Då riksdagen så sent som näst föregående år vidtagit en sådan förhöjning av ifrågavarande pensioner eller understöd, som angivna beslut innebär, finner sig utskottet ej nu kunna förorda åtgärder, som skulle än ytterligare öka nämnda ersättningar. Så mycket mindre anser sig utskottet kunna biträda det av motionären i detta hänseende gjorda yrkandet, som detsamma innebär att låta de i 1916 års olycksfallsförsäkringslag stadgade grunder för utbetalning av pension eller understöd bliva tillämpliga jämväl beträffande fall, i fråga om vilka ersättning eller pension utgår enligt bestämmelserna i 1901 års lag.

Frånsett de betänkligheter av mera formell art, vilka härutinnan kunna göras gällande, finner utskottet de konsekvenser, ett bifall till detta yrkande skulle föranleda, kunna bliva av en sådan omfattning, att utskottet av denna anledning ej ser sig kunna tillmötesgå motionärens yrkande. Därtill kommer vidare, att spörsmål, vilka i motionen beröras, icke befinna sig i ett så utrett skick, att utskottet på grundvalen av föreliggande motion finner sig kunna biträda de därstädes gjorda yrkandena.

Utskottet hemställer alltså,

att herr Lövgrens ifrågavarande motion icke må vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 30 maj 1919.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius*, *C. J. G. Swartz*, *O. M. Strömberg*,
H. F. Lamm, *A. C. Lindblad*, *J. Nilsson*, *O. Bergqvist*, *C. G. Ekman*, *H. G. W. Wrangel*,
A. Pers och *J. L. Widell* samt

från andra kammaren: herrar *J. B. Eriksson* i Grängesberg, *N. A. Nilsson* i Kabbarp,
J. Jönsson i Revinge, *P. A. Hansson* i Stockholm, *J. Erlansson*, *A. J. Andersson* i Gävle,
A. Mossberg, *S. E. J. Lübeck*, *K. E. W. Söderhielm* och *J. Nilsson* i Malmö.

Reservation:

av herrar *J. B. Eriksson* i Grängesberg, *P. A. Hansson* i Stockholm,
A. J. Andersson i Gävle och *J. Nilsson* i Malmö, vilka ansett att utskottet
bort föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte
anhålla om utredning, huruvida och till vilket belopp
en förhöjning bör ske i de understöd, som utgå av
statsmedel enligt lagen om försäkring för olycksfall i
arbetet av den 5 juli 1901.
